

Tyroll (VS):

Hr. Pilgaard Andersen efterlyste nogle kommentarer fra mig om, på hvilken måde arbejdsgiverne herhjemme havde levet på nas. Det, jeg refererede til, var, at først udnytter man den arbejdskraft, som gæstearbejderne besidder, mens man har brug for det. Derefter udstøder man dem, hvis de bliver udsat for en arbejdsskade; der er rent faktisk gæstearbejdere, som ikke kan få nogen som helst ydelse. De bliver ikendt invalidepension, men kan ikke få den, fordi der ikke eksisterer nogen konvention med det land, de kommer fra. De kan heller ikke få bistandshjælp; det er en betingelse for bistandshjælp, at pensionsmulighederne er opbrugt. De kan heller ikke få varig bistandshjælp, for der er også nogle bestemmelser om, at der skal tages stilling til hjemsendelse. Således skyder man gæstearbejderne fra sig, i det øjeblik man ikke længere har brug for dem, og giver dem ikke de ydelser, de absolut har krav på i den situation. Det kalder jeg at leve på nas af gæstearbejderne: først udnytter man deres arbejdskraft, og så, når de kommer til skade i den produktion, de bliver budt, vil man ikke sikre dem på nogen måde, man giver dem kun til absolut eksistensminimum.

(Kort bemærkning).

Pilgaard Andersen (FP):

Nu er det jo sådan, at gæstearbejderne også er kommet herop for at hjælpe samfundet som helhed, fordi der var behov for arbejdskraft; det var en del af baggrunden for det. Det ændrer ikke ved det forhold, at arbejdsgiverne har købt en arbejdskraft, som de har udnyttet – fuldstændig korrekt – men som også har solgt deres hænder så godt som overhovedet muligt. Det mener jeg også der skal være muligheder for, men jeg synes stadig væk, det er en påstand, når man siger, gæstearbejderne ikke har mulighed for at få de og de ting. De vidste på forhånd, at det var de og de betingelser, de gik ind til, når de tog til Danmark og fik et arbejde her. Sådan er det også, når danskere tager til andre lande; dér er også nogle betingelser. Derfor kan i hvert fald jeg ikke se, at påstanden om, at arbejdsgiverne har nasset på gæstearbejderne, er korrekt.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Så vidt jeg kan skønne, blander ordføreren for fremskridtspartiet tingene sammen. Det er rigtigt, at de indvandrere, der kom ind i 1973, kom ind på ganske bestemte kontrakter. De andre kom ind på det vilkår, at når de havde været her 7 år og kunne en del dansk, kunne de blive danske statsborgere. Sådan var betingelserne dengang, og jeg tror ikke, man skal blande de to ting sammen.

Det er også et forsøg på at skabe en falsk opfattelse af, hvad det er, vi diskuterer, når man under talen om indvandrere siger »dem, der kommer over grænsen på falsk pas«. Så får man fornemmelsen af, at det er nogle, der kommer ind og bliver her, men det har jo ikke noget med det at gøre. De, der kommer over på falsk pas, bliver udvist. Vi giver ikke plads for nogen, der kommer med falske papirer. Derfor skal man lade være at blande det ind i dette her. Det giver en helt forkert fornemmelse og en god grobund for hetz mod indvandrere.

Jeg har bedt om ordet for lige at understrege, at det efter min mening er kedeligt, at det konservative folkeparti ikke vælger klart at tage afstand fra det, som hr. Stetter endte med at sige, nemlig at når en indvandrer får dansk statsborgerskab, er han dansk statsborger af samme slags som enhver anden dansker, og at der ikke er tale om, at man kan sætte særlige betingelser som det, hr. Stetter gjorde, nemlig at hvis han begår en overtrædelse af dansk lovgivning – for min skyld gerne en forbrydelse, hvis man vil have det ord – af en bestemt slags, risikerer han udvisning. Det var det, hr. Stetter endte i, og det var beklageligt.

At man så naturligvis ikke kan godkende, at en udlænding, der overtræder danske love med hensyn til narkohandel, bare skal udvises af Danmark uden at udstå straf her, er da klart. Det må man da tage afstand fra. Hvordan i alverden tror man Danmark ville udvikle sig, hvis det eneste, en narkohandler risikerede, når han handlede over Danmark, var, at han blev udvist af landet? Det kan ikke lade sig gøre. Det er uigennemtænkt på det punkt, og man må tage afstand fra det på det andet punkt.

Så har jeg lige et par bemærkninger i anledning af det med forsørgelseskontrakterne til statsministeren og til hr. Ole Espersen.